

§ 72

Nikolaus August
Lund
håktad
ang.

Strans. till
Km. Bef.

Febr. 30/6

För tors två förnyad handläggning det
från Rådhjälte Sammanträte härstädes
den 20 sistlidne Maj, 1867, till denna
dag uppskjutna målet angående arbetaren
Nikolaus August Lund, håktad och till-
talad för misshandel; och instälde sig
hervid allmänna åklagaren Kronolänsman-
nen C. A. Arnhim samt misshagaren Ken-
ning Thunell personligen, hvorjente Lund

Nikolans August
Lund
häktad
ang.

Företogs till förnyad handläggning det från särskildt sammanträde härstädes den 20 sistlidne Maj, DB § 67, till denna dag uppskjutna målet angående Arbetaren Nikolaus August Lund, häktad och tilltalad för misshandel; och instälde sig härvid allmänna åklagaren Kronolänsmannen C. A. Arnheim samt målsegaren Henning Thunell personligen, hvarjemte Lund

1891 den 10 Juni.

från cellen förhörtades.

Sedan protokollet för ~~sin~~ förra rättegångstillfället blifvit uppläst samt Lund efter uppmaning af ordföranden att bekänna, hvad han i åtalade afseende kunde veta med sig, förmåte, att han ej visste af att han vid ^{itliga gånger} ~~småttillfällen~~ tillfället skurit nägon, ehuru han såsom vid tillfället omycket ej kunde bestämdt förneka misshandeln, anförde Lund vidare, att han, som förut ej ^{kant} ~~sett~~ Henning Thundell och därför ej kunde hafva något emot denne ~~vad~~ blifvit misstänkt för misshandeln, ^{antagligen} emeddan han voro en främling på orten; att han ej minnes, om han ^{ifriggöran} ~~småttillfällen~~ gått på vägen till dit han mötte några personer, men att det vid Arsta fanns "så många vägar och hål att förvinna i", att geringsmännens väl kunnat ha gömman sig undan; tilläggande Lund, att han aldrig brukade "hanna och svära", liksom han förut ej slagit, hvarför det varit väl mycket att börja med detta, men att man ofta kunde göra mycket, som man redan ångrade; Lund, ~~eftersom han ej visste sig hafva någon oräddhet vid Arsta, ej hade något att anmärka mot vittnens trovärdighet men tyckte~~ ^{ansågs} att "de kunde få reda på nura på 3 veckor, så att den oskyldige ej finze lida mer än den skyldige", samt att Lund ej visste sig hafva oräddhet vid Arsta.

Målsjaren Henning Thundell vidhåll

1891 den 10 Juni

från cellen föreheftades:

Sedan protokollet föra förra rättegångstillfället blifvit uppläst samt Lund efter uppmaning af ordföranden att bekänna hvad han i åtalade afseende kunde veta med sig, förmält, att han ej visste af att han vid ifrågavarande

tillfället skurit

några, ehuru han såsom vid tillfället önykter ej kunde bestämdt förneka misshandeln anförde Lund vidare, att han, som förut ej känt eller sett Henning Thunell och därför ej kunde hafva något emot denne, väl blifvit misstänkt för misshandeln,

antagligen
emedan

han vore en främling på orten; att han ej mindes, om han ifrågavarande qväll på vägen till sitt hem mött några personer, man att det vid Årsta finnes "så många vägar och håll att försvinna i", att gerningsmannen väl kunnat der gömma sig undan; tilläggande Lund att han aldrig brukade "banna och svära", likasom han förut ej slagit hvarför det varit väl mycket att börja med detta, men att man ofte kunde göra mycket, som man sedan ångrade";

att

Lund, eftersom han ej visste sig hafva några ovänner vid Årsta, ej hade något att anmärka mot vitnenas trovärdighet men tyckte, att "de kunde få reda på mera på 3 veckor, så att den oskyldige ej finge lida mer än den skyldige" samt att Lund ej visste sig hafva ovänner vid Årsta.

Målsegaren Henning Thunell vidhöll

1891 den 10 Juni.

Sina vid första rådgångstillfället hafva
uppgjifits och förnåddes, att han så nyc-
ket undre hade anledning antaga, att
någon annan än Lunt var gemingsman-
nen, som hans broder Herr Thunell efter
kamphuggets utdelande så gemingsman-
nen, ~~som~~ ^{inviden} Herr Thunell i ghemskhet varadant,
taga sin tillflykt in i den till Arbetadals Rätt
hörande ~~gärden~~ ^{byggnaden}, dervid ~~han~~ ^{han} ~~varadant~~ ^{icke varit långt efter honom}
följts af Herr Thunell, samt målsägaren
sjelf liaktlagit att gemingsmannen elagit
enligt en på gräns befintlig tunnå, till-
läggande Thunell, att han fört hvarken
kunt eller ens sett dunt.

Med förteende af handlingar som
visade, att målsägaren till denna dag ^{i målet} ut-
färdat kallelser å vittnen, som dock ej
kunnet anträffas, öfverlemnade Åklagaren
härpå målet till Rättsens pröfning un-
der påstånade om ansvaret å dunt för dels
misskändel, deraf ringa skade följt dels
ock för fylleri samt förpliktaende för
Lunt att ersätta statverket förskjutna
rituallöner, hvarjemte målsägaren för sin
del yrkade ersättning för förvarnad ar-
betstid under en vecka med 16 kronor, för
färdskärsvård med 7 kronor samt för kost
och värd med 30 kronor.

Lunt öfver ansvars- och ersättnings-
yrkandena hörd, yttade att han ej hade
något valt, men väl frige finna sig i att
plikta för fylleri samt att han ej ville
medgifva målsägarens ersättningsyrkande

1891 den 10 Juni.

sina vid förra rättegångstillfället hafda uppgifter och förmälde, att han så mycket mindre hade anledning antaga, att någon annan än Lund vore gerningsmannen, som hans broder Ivar Thunell efter knifhuggets utdelande sett gerningsmannen, hvilken Ivar Thunell igenkänt vara Lund, taga sin tillflykt in i den till Årstadal No 12 hörande, byggnaden dervid han omedelbart följts af Ivar Thunell,

icke varit långt efter honom
samt målsegaren

sjelf iakttagit att gerningsmannen slagit emot en på gården befintlig tunna; tillläggande Thunell, att han förut hvarken känt eller ens sett Lund.

Med företeende af handlingar som visade, att Åklagaren till denna dag utfärdat kallelser å vitnen, som dock ej kunnat anträffas, öfverlemnade Åklagaren härpå målet till Rättens pröfning under påstående om ansvar å Lund för dels misshandel, deraf ringare skada följt dels ock för fylleri samt förpliktande för Lund att ersätta statsverket förskjutna vitneslöner hvarjemte målsegaren för sin del yrkade ersättning för försummad arbetstid under en verka med 16 kronor, för fältskärsvård med 7 kronor samt för sveda och värk med 30 kronor.

Lund öfver ansvars- och ersättningsyrkandena hörd, yttrade att han ej begått något våld, men väl finge finna sig att plikta för fylleri samt att han ej ville medgifva målsegarens ersättningsyrkande

1891 den 10 Juni.

för än han får bevisning på att han
skurit honom; dock ansåg han den af
Keruning Thunell förordade berättningen för
osannolik och värdelös för höj.

Kärads Rätt ^{supp.} afkunnades efter enskild
öfverläggning följande
utslag.

Som vid öfvervägande af hvar i
målet hördas vittnen berättat, jämförde
med hvad Lund själv anfört, icke an-
ses styrkt, att Lund natten till den 20
siottiden April vid Anstaden N:o 6 mis-
shandlat typografen Keruning Thunell,
hvars af misshandeln erhållna skada
enligt hvad upplyst är ej medfört utslut
men för Thunells beklag, såsom Lund
enligt sin eget af förekommen bevisning
styrkt erkännande sågda natt å all-
män väg varit öfverdruten af starka drycker,

altid förfror, jemblikt 14 kapitlet
13 § samt 18 kapitlet 15 § Strafflagen,
Kärads Rätten rättviset döma Lund att för
misshandel, deraf ringare skada följt,
hållas till fängelse i en månad samt
att för fiskeri böta 10 Kronor, som till-
falla Kronan; och förordnar, i händelse
Lund skänkt tillgripas till böternas gäl-
tande, jemblikt stadgandet i 4 kapitlet
7 § Strafflagen, sådant detta lagrum ly-
der i 1886. Förordningen den 16 Maj 1884,
Kärads Rätten, att sågda böter skola för-
vannas till 4 dagars fängelse, i hvilken
händelse Lund alltså skall för båda i-

Pöter
införordnad
Lund

1891 den 10 Juni.

för än han fått bevisning på att han skurit honom; dock ansåg han den af Henning Thunell fordrade ersättningen för sveda och värk ej för hög.

Härefter afkunnades efter enskild.

öfverläggning följande

Utslag

Som vid öfvervägande af hvad i målet hörda vutnen berättat, jemfördt med hvad Lund sjelf anfört måste anses styrkt, att Lund natten till den 20 sistlidne April vid Årstadal No 6 misshandlat typografen Henning Thunell, hvars af misshandeln erhållna skada enligt hvad upplyst är ej medfört något men för Thunells helsa, samt Lund enligt sitt eget af förekommen bevisning styrkta erkännande sagda natt å allmän väg varit öfverlastad af starka drycker, alltså pröfvar, jemlikt 14 kapitlet 13 § samt 18 kapitlet 15 § Strafflagen, Härads Rätten rättvist döma Lund att för misshandel deraf ringare skada följt, hållas till fängelse i en månad samt att för fylleri böta 10 kronor, som tillfalla kronan; och förordnar i händelse Lund saknar tillgång till böternes gäldande, jemlikt stadgandet i 4 kapitlet 7 § Strafflagen, sådant detta lagrum lyder i kgl. Förordningen den 16 Maj 1884, Härads Rätten att sagda böter skola förvandlas till 4 dagrrs fängelse, i hvilken händelse Lund alltså skall för båda i

1891 den 10 Juni

förjavarande förbrytelse i en båt
undergå följande i en månad och 4
dagar, härjante Lunt åläggas att dels
ersätta målaren Henning Thunell för
en verkas församlat arbete med 16
Kronor, för fältkärrvård med 7 kronor
och för lada och verk med 30 kronor,
tillsammans 53 kronor, samt att godt-
göra staterket hvad af allmänna me-
del fräckjults tid i välet på åklaga-
rens befall såsom vitnen eller upp-
lysningens hörda personer;
skolande för detta lura Lunt ej
längre i likhet hållas.

(Lunt besvärshänvisning hemmat.

(S. 1. 30/1)

1891 den 10 Juni.

frågavarande förbrytelser i en bot
undergå fängelse i en månad och 4
dagar; hvarjemte Lund ålägges att dels
ersätta målsegaren Henning Thunell för
en veckas försummadt arbete med 16
kronor, för fältskärsvård med 7 kronor
och för sveda och verk med 30 kronor,
tillsammans 53 kronor samt att godt-
göra statsverket hvad af allmänna me-
del förkjutits till i målet på åklaga-
rens begäran såsom vitnen eller upp-
lysningsvis hörda personer.
skolande för detta brott Lund ej
längre i häkte hållas.

(Lång besvärshänvining lemnad.